

sayı eksi dokuz - haziran

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

buraya ne çizdiyse
anlamadın
nasıl anlatılıyor
bilemedik

ralulofed ucununos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder
güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür
büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz
sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler
sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir
ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler
şair anlatılanı değil anlayanını hedefler
soyut nesnelere canlılık katar
kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır

peki neden sonuncu defolular

her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle

saygılarımla

henüz verilmemiş bir savaşım var
vazgeçemediğim bir hayatın
sap sarı gün ışığında yaldızlanan
karartma gecelerinde yalnız bırakan dostlarım

öyle bir savaş ki
geriye ben bile kalmayacak
belki biraz senden biraz onlardan
ama turkuaz dağlarım yanacak

devrine yenik düşmene göz yumamam
gerekirse mürekkebime batırırım kalemi bir daha
saygılarımı iletirim mevlaya
hoşnut kalamam serapa

osman keskin

ben bekledikçe

ben bekledikçe sen gök oldun
yağdın bana nefes oldun
ben bekledikçe sen şiir oldun
kesildi ağaçlar sen doğdun

ft

adam yahut adem

beyinsiz kalbim

ve kalpsiz beynim

sebeptir

kalbimden geçenleri söylediğimde

rahatsızlık veren düşüncesizliğime

ve aklımdan geçenleri eyleme döktüğümde

kalpsiz gibi hissedişime

sarhoş ruhumu ayıltacak

bir madde bulamadım henüz

dünyadaki hiçbir varoş mahallede

gerçi el yapımı bir tabanca buldum

intihar etmek isteyenlerden ziyade

birilerinin kafasına sıkmaya hazır gençlere

satılmak üzere sarıldığı rahim bezinin ucundan

gözüküyordu silahın siyah saçları

kefenden çıkartınca suratını

gülümsüyor tüm güzelliğiyle ağzının

ve gözlerindeki siyahlığın ve

sokaklardaki karanlığın gölgesinde

bir kere sıksam kafama

geri gelebilir miyim

şayet yoksa ilgimi çeken bir şey

cennet katında

bir bacakları vardır silahın

uzun ve parlak

düz ve yumuşak

öyle ki

çuvaldızı kendime batırdım önce

sonrası zaten samanlıkta iğne aramak

ararken iğneyi bir kaçamak yapıp

beş çocuk doğurmak

sonra çocuklar başlarının

çaresine baktılar zaten

ateşti, tekerdi derken nükleer

silah üretmiş benim veletler

şimdi kimin götü kimin elinde

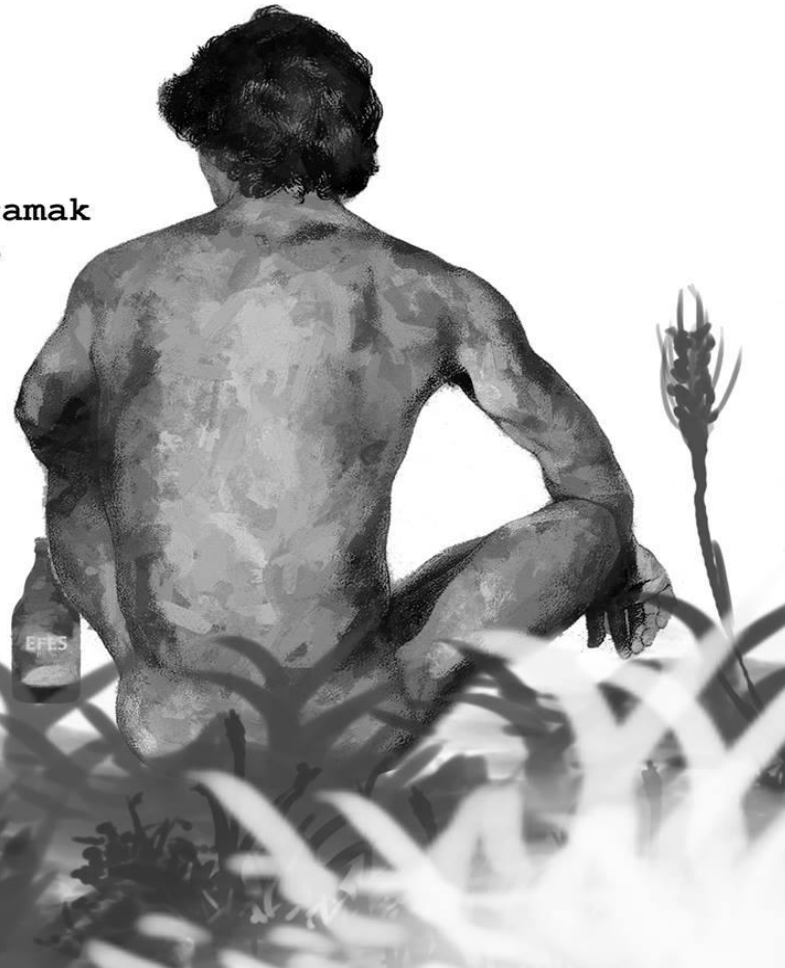
belli değil

kafama sıksam cennete dönebilir

miyim geri

şayet yoksa dünyada ilgimi

çeken bir madde

yaşlandım gitti

bir bastonum eksik sanki
elimi öperler
yakındır karşıya da geçirirler
otobüslere bedava binerim
bol bol gezersin deme
yaşlandım gitti
saçımdaki birkaç ak saç gözüme batıyor
nefes nefese kaldığım doğrudur
yaşlandım gitti
yaşlandım
gitti

ufuk türkyılmaz

uzaklara selam

güneşli günler göreceğimize inanarak yasadık
kimi zaman sevdiğimizden önce ölmek istedik
düşman olmayı pas geçip
herkes gibi olduk bazen
içmeden sarhoş olduk
sen benim sarhoşluğumsun dedik sevgiliye
bir ağaç oldu yasam
tek hür
bir orman oldu sonra
kardeşçe
tahir olmaktan da utanmadık
zühre olmaktan da
hatta
sevdadan yüzünden
öldük de
ve şimdi
selam olsun sana

nazım hikmet

bu şiirin
her satırında seni bulabilene de
sana da

cinnet

vücudumda bir parazit gibi yasıyor yalnızlık

umutlarımla besleniyor

şeytanın bilgeliğine kötülük tohumları serpecek kadar acımasız
artık ruhum

hasta diye tıktığınız tımarhanelerden firarlar olacak
rüyalarınıza

şeytanın tahtını ele geçireceğim ve aptal düşüncelerinizin
ortasına kötülük anıtları dikeceğim

güzel bir kelebek olma hayali le girdiğiniz kozalarınızı gaz
odalarına çevireceğim

bizim çektiğimiz acıları iliklerinize nakıs gibi isleyeceğiz

tanrı bizleri lanetledi fakat aklımız hala yerinde

bizi hapsettiğiniz karanlıklardan çıkıp güneşinizi
söndüreceğiz

her şey daha kötü olacak

paskalya tavşanı

empoze edilmiş yaşamlar

bir gün bir adam sokağa çıktı
ve kustu
ve dedi ki bu yaşam bana empoze edildi
ve ben bu yaşamı şimdi kusuyorum o sırada oradan geçmekte olan
bir memur adamı gördü
ve o da kustu
ve dedi ki bu yaşam bana empoze edildi
ve ben bu yaşamı şimdi kusuyorum memuru gören mahallenin
fırıncısı da kustu
ve dedi ki bu yaşam bana empoze edildi
ve ben bu yaşamı şimdi kusuyorum
fırıncıyı gören bakkal da kustu
ve dedi ki bu yaşam bana empoze edildi
ve ben bu yaşamı şimdi kusuyorum
bakkalı gören karşı apartmanda ki kadın da kustu
kadını gören bina yöneticisi
bina yöneticisini gören öğrenci
öğrenciyi gören eskici
ve eskiciyi gören bisikletli adam da kustu
ve hepsi aynı şeyi söyledi
bu yaşam bana empoze edildi
ve ben bu yaşamı şimdi kusuyorum

idris akmar

kelimelerin anlamı kalmıyor bazen
sadece susmak geliyor adamın içinden
saçma sapan bir kütüphanede
saçma sapan öğrencilerin arasında
benliğini arıyor adam

ama nafiye
nafiye çırpınışlar nafiye susuşlar
şimdi tam ağlamak vakti

balta

şu kalleşler yok mu

ah bizi düşman eden şü kalleşler yok mu
gün gelecek anlayacaklar
elden gidenleri
elden götürdüklerini
bizler bütünüz
bizler insanlarız
bizler aynı çatıda
farklı mevsimlerin
güzel çiçekleri
güzel tonlarıyız
koklamadık mı aynı sümbülü o güzel ikindilerde
üşümedik mi aynı ayazlarda
aynı çayı aynı kahveyi içmedik mi
niye düşürdüler bizi
ah şü kalleşler yok mu
dağları güneşleri
gelecek günleri çalanlar gidin
bırakın şü zavallı güzel insanlığı
bırakın rengarenk çiçekleri
ihtiyacımız yok bürokratik söylemlere ihtiyacımız yok
takmak için prangaları aldığımız
o boktan kimliklere
o kokuşmuş geleceklere
özgürüz biz insanız biz
umudu yükledik saza söze geleceğe
esaret sizin şan sizin şöhret sizin anlamlar kattığınız
anlamsız kelimeleri de alın gidin
bırakın dağları ovaları şü güzel insanlığı

meyhane

mavi örtüde sallanan beyazlık
güvertede bir adet dikili peynir çubuğu
dalgalar boyu huzur
biraz rüzgâr

kaptan oturuyor
miçolar koşturuyor
melodilerde kaptan hurra haykırışları
mezeler taze

gök gürlüyor
fıçılar düştü düşecek
miçolar bağrışıyor kaptan dur
hayır yağmur geliyor

limanda bekleyen iki çocuk bir kadın
her sallantıda bir parça korku
umut dolu bekleyiş
gelmeyecek olan beden

fütursuzfanzin

en çok senden gittim

demek ki en çok senindim

d1hh

gerçeğin içinde uyumak

gerçeğe temas eden her şey hayallerde olduğundan daha berbat bir şekilde kendine yer buluyor masanın üzerinde ki bu alnın ortasından vurulmaya es değer bir sanrının getirisi oluyor

bilinmezliği beraberinde getirirken sayıkladıklarını kaybediyorsun

ben

ben

ben

ben

ben

bu öyle bir delilik ki akli daha iyi açıklayabilirsin*

boğumların sayılabilir hale geldiğinde

kıvamına gelmiş kan cıvıklığının üstesinden ancak soğuk demirler gelir

kalanları toplamaya kalkıyorsan duvardan yediğin tokatların tadına var

afiyet olsun

burak akkaya

bağzı şeylerin bana verdiği etkiye dayanarak

çok yediniz illegal olanı sevdiniz
komşunuz açken tok yattınız yine de hep en merhametliydiniz
insanlardan bıktınız
insan olduğunuzu bile bile insanlığınızı unuttunuz
uzlaşamadınız kimseyle
hayvanları da pek sevdiniz kendinizi bir sevemediniz
en çok çocukluğunuzu özlediniz
çocuk sesinden de nefret ettiniz
ağladınız yıkıldınız tekrar kalktınız anlattınız pul oldunuz
kul oldunuz nihayetinde dünyanın merkezi hep siz oldunuz çünkü
en önemliydiniz
kilitler taktınız perdeler örttünüz korktunuz meydanlarda
cesurdunuz
acziyetin de artistliğin de hakkını verdiniz
olduğu gibi değil olduğunuz olduğunda bastınız bağrınıza
en büyük savaşları da bu uğurda verdiniz
insanlığınız kadar isminiz kadar önemsemediniz kağıtları
imzaları defalarca attınız
ağaçları kesip kağıtlara ağaçları kesmeyin yazdınız
parasızken değersiz hissettiniz
değersiz hissettiriyorlar dediniz
freudu neden sevmediniz
ben çağırılmayan yakubu sevmiştim mesela
çoğunuzdan kademeli olarak nefret ettim
sonra ne mi oldu
hepsi geçti

sonra yerine koyarım yine
ama hafifçe öter
tamamen ölmesine de izin vermiyorum
ve birlikte uyuyoruz
gizli antlaşmamızla
ve insanı ağlatacak kadar
güzel ama ben
ağlayamam ya
siz

charles bukowski

Emeklilik

Bugün

ilk bakışta koltukta oturuşuyla kıral çıplak diyen birini görmüyorsanız malesef emekli deydiniz bu durumda yapacağınız tek bi şey var yüz voltluk bir ampül bulun ve on saniye ona bakın sonra tekrar bu koltuğa bakın buna rağmen göremediyseniz malesef asla emekli olamayacaksınız

fayt kılap iki

maktûlî

insan ve ötesi

kendini beğenmek insanın özünde yaradılışında olan bir hastalıktır insan yaratıkların en zavallısı en cılızıdır
öyleyken en mağruru da odur

şurada dünyanın çamuru ve pisliği içinde oturduğunu evrenin en fena en ölü en aşağı katında göklerin kubbesinden en uzakta *üç cinsten yaratıkların** en kötü haldekileriyle birlikte dünya evinin en alt katına bağlı ve çakılı olduğunu bilir

görür ve yine hayaliyle aydan yukarılara çıkıp gökleri ayaklarının altına indirmek sevdasıyla yasar

aynı hayal gücüyle kendinin tanıyla bir görür kendine tanrısal özellikler verir kendinin öteki yaratıklar sürüsünden ayırıp kenara çeker

arkadaşları yoldaşı olan varlıklara yukarıdan bakar her birine uygun gördüğü ölçüde güçler ve yetenekler dağıtır

biz insanlar öteki yaratıkların ne üstünde ne altındayız

bilge der ki göklerin altındaki her şey aynı kanun ve aynı kaderin buyruğundadır

indupedita suis fatalibus omnia vinclis**

michael de montaigne

---

* havada karada ve suda yaşayan hayvanlar

** her şey mukadderatın kırılmaz zincirleriyle bağlıdır - lucretius

řiiir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futursuzfanzin